

ЗОРНИЦА

Първият брой на вестника е отпечатан в Цариград на 2.1.1876 г.

Година 133 • ноември 2009 • брой 11 • 0.30 лв. • Най-старият български седмичник

Да издиг-
неш скинията
според обра-
зеца й, който
ти бе показан
на планината
Изход 26:30

Бог изгради църквата като образец, по който да се изгражда и човешкото общество.

Означава ли това, че обществото трябва да бъде закостеняло и непроменящо се, както някои хора искат да представят църквата. Разбира се, НЕ. Защото църквата не е закостеняла и непроменяща се. Но тези хора, които мислят така, са закостенели и непроменящи се и пречат на църквата да се развива и променя.

Църквата е оприличена на Христовото тяло. Това означава, че църквата не е труп, а жив организъм. Характерното за всеки жив организъм е да расте и да се размножава. Младенецът от утробата на майката се ражда съвършен с всички органи и части на своето тяло. В своето развитие той не прибавя нищо към тялото си, но израства физически, умствено и духовно.

Така трябва да се развива и църквата.

Тя трябва да расте количествено. Да се увеличи чрез вграждане на нови живи камъни в нея, като се прибавят нови души за Божието царство. „А Господ всеки ден прибавяше онези, които се спасяваха” (Деян. 2:43,6). „Църквата имаше мир и се назидаваше, и като ходеше в страх от Господа и в утехата на Святия Дух, се умножаваше” (9:31).

Тя трябва да расте и да се усъвършенства духовно. Ние виждаме това духовно развитие у самите апостоли. В началото те проповядваха само на юдеите. Но Святия дух им показа, че благовестието и спасението не са за определен кръг хора, а за всички човеци. Божието слово подчертава колко е важно това растене. Затова в църквата Бог даде апостоли, пророци, благовестители, пастири и учители за делото на служението, за назиданието на Христовото тяло **с цел**

- светиите да се усъвършенстват,
- да достигнат единството на вярата и
- на познаването на Христос.

Църква, която не расте, не се умножава, към която Господ не прибавя новоповярвали души, не е жива църква.

РЕФОРМИТЕ

Църква, която не се стреми към усъвършенстване, към достигане на единство на вярата и познаването на Христос, не е духовна църква.

А това показва, че църквата се нуждае от постоянно реформиране. В нея трябва да се извършват постоянно реформи, които да премахват пречките към постигането на нейното числено и духовно израстване.

Реформацията, която се извърши преди повече от петстотин години, изигра своята положителна роля с множеството реформи в църквата. Но заедно с това тя отвори вратата за две основни грешки за реформи, които продължават и в наше време. Ако ние не обърнем внимание на тези грешки, ще вършим много реформи в църквата, които по-скоро ще бъдат в нейна вреда.

Най-напред трябва да знаем, че реформите не засягат основата на църквата, а това, което е изградено на тая основа. Никой не може да положи друга основа освен основата, която е вече положена, и тази основа е Исус Христос. Бог каза на Мойсей да издигне скинията според образаца, по модела, който му бе показан на планината. За всяка част в процеса на това изграждане Бог напомняше на Мойсей: „Внимавай да ги направиш по образаца им, който ти бе показан на планината”. Бог не позволява никакви отклонения. Когато Соломон изгради великолепен храм в Ерусалим, който да замени скинията, той не допусна никакви промени в нейното разпределение. Промените бяха само в нейните размери.

За голямо съжаление реформацията не ни направи по-смирени и по-послушни на Бога, а ни направи по-своеволни, по-своенравни, горди и самонадеяни. Допускаме много отклонения от дадената ни основа.

Второто нещо, което трябва да знаем, е как да градим на тази основа. Какви материали влагаме върху нея. Божието слово ни предупреждава: Ако някой гради на основата злато, сребро, скъпо-

ценни камъни, дървета, сено, слама, на всекиго работата ще стане явна каква е, понеже огънят ще изпита работата на всекиго. Да не забравяме, че има скъпоценни камъни и злато, които са фалшиви. Не всичко, което лъщи, е злато, казва народът. Ако ние сме примамени само от техния блясък и целта ни е да направим нещо, което е лъскаво, привлекателно и приятно за хората, ще правим много реформи, но те ще се окажат не само безплодни, но и вредни.

Има църкви, които променят благовестието и начина на неговото проповядване. За да го направят по-достъпно и привлекателно за хората, те изпълват своята проповед с вицове и смешки. Други играят хоро пред амвона, за да „славят Бога”. Някои църкви правят реформа в салона, като махат пейките и слагат столове, за да могат лесно да ги махат, когато играят в църквата. Въвежда се модерно хваление, което е съобразено със светския стил на пеене и къси четиристишия без дълбоко съдържание, които се повтарят по много пъти.

Всички тези реформи не са плод на Святия Дух, а са резултат на нашите човешки виждания как да направим църквата по-привлекателна за хората в света. Всичко това може понякога да даде някакъв резултат, защото Божието слово има в себе си сила. Но защо трябва да хабим време и сила да ровим в купа слама та дано открием там някое попаднало неприбрано зърно, когато можем с пълни шепи да гребем от Божиите житници и да дадем обилна храна на гладните и жадните души?

Ние се нуждаем от реформатори, които да не престават постоянно да правят реформи в църквата, за да бъде тя очистена от светския дух в нея и да бъде изпълнена с постоянното присъствие на Святия Дух. Само когато Святия Дух извършва реформите в църквата, тя ще бъде чиста и силна. Бог ще отнеме светилника си от църква, която е против такива реформи.

Пастир Христо КУЛИЧЕВ

До всички абонати и читатели на ЗОРНИЦА

Абонирането за 2010 година за вестник ЗОРНИЦА под катаожен № 312 в **пощенските станции** започна на 15 октомври 2009 г. и ще продължи до 15 декември 2009 година. Извиняваме се за допуснатата грешка в миналия брой - абонаментът за цялата година е само 3,60 лева. Цената на един брой е **30 стотинки**.

При абонирането уведомявайте служителите в пощата, че в ЗОРНИЦА е месечно издание.

Редакцията приема групови абонаменти най-малко 4 броя.

Побързайте да се абонирате групово или единично. Така вие ще си осигурите редовното получаване на вестника за цялата година и ще улесните нас в неговото издаване..

Ние се нуждаем от вашата морална и материална подкрепа.

Нашата цел е вестник ЗОРНИЦА да бъде евангелски вестник, който да пръска Божествената светлина сред духовния мрак в нашата страна. Ние благодарим на всички, които ни подкрепят. Бог да ги благослови и употреби за разпространяването на ЗОРНИЦА.

Станете Божии съработници, като разпространявате ЗОРНИЦА.

ЗОРНИЦА

КАКВО СТАВА У НАС

ЗАКОН ЗА ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА

Не можем да подминем с безразличие действията на новото правителство, които засягат свободата на съвестта и на вероизповеданията. Явно е, че се връщаме във времето от преди 60 години, когато комунизъмът набра сили и започна тотално настъпление срещу вярващите в България.

Тогава бе създаден закон, според който всяко вероизповедание трябва да бъде регистрирано. Създаде се и Дирекция по вероизповеданията, която имаше задължението да извършва тази регистрация. В резултат от приложението на този закон въпросната Дирекция не регистрира нито едно от съществуващите вероизповедания, които още от турското робство са давали своя принос за духовната и политическата свобода на България. Но в замяна на това тази Дирекция беше репресивният орган за всички вероизповедания.

Новото, което се предлага от сегашното правителство на ГЕРБ, е характерно с това, че се изисква пререгистрация на всички вероизповедания, регистрирани след промяната от 1989 година. Предлага се промяна, според която вероизповеданието трябва да има минимум определен брой членове и свой храм, за да получи регистрация.

Продължава на стр. 4

ГЛАСЪТ НА АМВОНА

ИЗПИТАНИЯТА

1 Коринтяни 10: 1 – 13

Нека спрем нашето внимание върху изпитанията. Няма човек, който да не е преминавал през тях. Животът на всеки вярващ е една постоянна борба с греха, злото и сатана. Само истински повярвалите (новородените) са подложени на изпитания, защото те преминават от властта на дявола под лекото и благо иго на нашия Господ и Спасител Исус Христос. Затова нека всеки един от нас да се замисли и да се попита: “Аз получавам ли изпитания?”, “Когато ги получа, как реагирам спрямо тях? Търся Божието воля и Неговото водителство или се обезсърчавам и тръгвам да си разрешавам проблема с човешки средства и усилия. Помнете, пророк Еремия пише:

“Проклет е всеки, който уповава на човеци и използва плътта за своя мишца.”

С други думи казано, който се опитва да си разреши проблема със свои човешки усилия, по нищо не се различава от безбожника, който е под Божието проклетие.

Ето защо апостол Павел пише като насърчение текста, който чухме от 1 Коринтяни. Той желае да предупреди, насърчи и обнадее коринтяните, давайки им тези примери от историята на Израил в пустинята. Те важат и за нас днес с пълна сила, защото Божието слово е вечно, истинно, непогрешимо и непреходно. Ключов стих на този пасаж е единадесетият

стих:

“А всичко това им се случи за пример и беше записано за поука на нас, върху които са дошли последните времена.”

Главната идея тук е отсяването на истинските от фалшивите вярващи във време на изпитание. Следователно можем да кажем, че изпитанията имат тройна функция в нашия живот:

1. Отсяване на истинските вярващи.
2. Проверка на вярата и това как стоим пред Бога.
3. Даване на нови сили.

Нека ги разгледаме поотделно

1. Отсяване (ст. 1-10): В тези стихове апостол Павел дава редица примери със събития, които се случиха след Изхода на евреите от Египет. Въпреки че всички израиляни бяха преминали Червено море като по сухо, водени от мощната ръка на Бога, кръстени от Мойсей и пили вода от Канарата Христос, то мнозина бяха изтребени. Защо? Защото те видяха Божиите чудеса, но пак не повярваха истински. Някои се поклониха на златния телец, други блудстваха, изпитваха Господа и роптаеха. Все актове на неверие. Бог благославяше своя избран народ, но даваше често изпитания, за да се знае кои в действителност са Израил. Ето защо апостол Павел пише до Римляните, че “...не всички, които са от Израил са Израил.” Има ясна разлика между Израил по плът и по дух. Същото важи и за Църквата, защото Новият Израил и Христовата църква са две взаимнозаменими понятия. И днес мнозина приличат на онези, които бяха изтребени в пустинята. За такива хора някои казват с учудване: “Нали допреди време го виждахме да ходи на църква, дори да участва в служение, а днес го виждаме да живее в грях. Това е така, защото във време на по-сериозни изпитания проличава истинската им същност. Те по всичко приличат на изтребените в пустинята кораво вратни ев-

реи. Затова Господ казва: “Аз ще те изпитам в скърбен ден.” Именно в такова време се отсяват истинските от фалшивите вярващи.

2. Проверка на вярата. Йов е най-красноречивият пример за това. Бог до такава степен допусна Йов да страда, че му отне всичко, дори и здравето. Човек може да загуби всички придобивки, но когато той самият е здрав, е някак си по-лесно да превъзмогне изпитанието. Но когато към това се прибави и физическата немощ, то тогава на човек му остават две възможности или да похули Бога, или изцяло да Му се довери, приемайки всичко, което суверенният Бог е определил за него, осъзнавайки, че страданията на тази земя са временни. Поуката от изпитанията на нашата вяра са две и те са въз основата на книгата Йов. Когато ни постигнат изпитания да кажем като Йов :

“Господ даде, Господ взе, да бъде благословено името Му”, “Само доброто ли да приемаме от Бога, а лошото не?” и “Ако и да ме убива Той, аз на Него се надявам.”

Все декларации, които изявяват пълното доверие и упование в Бога.

3. Даване на нови сили: Яков ни казва, че който издържа на изпитание, той ще получи “венеца на живота”. С други думи, след като си преминал изпитанието с пълно упование и вяра в Бога, ти вече си по-силен, по-благословен и готов за това да посрещаш всички трудности.

Апостол Павел завършва този текст с едно от най-великите обещания, че няма да бъдем изпитани повече, отколкото ни е силата, и ще ни даде изходен път. Нека всеки един да се замисли и ако е честен, ще осъзнае, че това наистина е така. Нека когато се молим, молитвата ни да бъде за това Бог да ни дава сили да издържа на изпитанията, но и да благодарим за тях, защото те ни доближават до Бога. Целта на изпитанията е винаги за наше добро.

Атанас ТИХЧЕВ

Тази година се отбелязва 20 години от промяната, която се извърши в комунистическите страни в Европа и в Съветския съюз. В България това стана неочаквано и не донесе никакви очаквани промени. Отново се потвърди истината, че без обновяване на личността не може да се промени обществото. А човешкото сърце може да го промени само Бог. Библията ни казва, че само този, който е в Исус Христос, той е ново създание. Само това е истинската промяна на човешкото естество, което довежда до промяна на обществото. В този смисъл Емерсон казва „...промяната на душата е душата на всяка промяна.”

Във връзка с това ще припомним един случай, в Източна Германия, за който ни съобщава Илия Паракуцов, абонат на „Зорница”.

“Берлинската стена бе съборена и разделените части на страната се обединиха в една държава – Германия. По това време партийният ръководител на ГДР Ерих Хонекер беше тежко болен. След приключването на болничното му лечение той нямаше къде да отиде да живее. Нито един от хилядите партийни членове нямаше желание и смелост да даде

ТОВА Е ПРОМЯНА

подслон на доскорощния си партийен ръководител. Тогава единствено евангелският пастир Уве

Холнер го прие заедно със съпругата му Маргот Хонекер в собственото си жилище в с. Лобетал, намиращо се на 30 км от Берлин. По телевизията чух изявлението на пастиря, че никое от децата му не е получило разрешение от властите на ГДР да продължи своето образование, но той изпълнява християнския си дълг, че когато човек е в нужда, трябва да му се помогне. Свещенослужителят помоли никой да не смущава семейство Хонекер, а синовете му денонощно бяха никой да не влезе в двора. Аз отидох в село Лобетал, което е на два километра от градината ми, и видях много папараци и леки коли по шосето, но никой не беше допуснат до двора.

Този факт е много показателен каква промяна е нужна в нашето общество и кой може да я извърши. Ако ние не разберем тази истина, ще гледаме как престъпността се шири около нас и безпомощни ще се оплакваме.”

Благословен юбилей

Сградата на Евангелската съборна църква в Асеновград се оказа малка на 24 октомври 2009 г. за желаещите домакини и гости да отпразнуват 120 години от основаването на църквата. При много добра организация под ръководството на младия и енергичен пастир Георги Желев беше представена историята на църквата - от първите трима евангелисти Петър Игнатов, неговия брат Атанас Игнатов и Стою Сендов та до наши дни. Всички бяха много насърчени да чуят как Бог е променил тези трима братя и ги е направил нови създания. Петър Игнатов затваря своята кръчма и оставя алкохола. Новото общество от вярващи започва да се събира за общуване и изучаване на Божието слово не само в неделя сутрин, а постоянно. Вярата и трудът им са дали стократни плодове. Святият Дух и днес продължава да работи, но плодовете му зависят от нашето послушание и ревност.

Днес църквата върви по добър и отъпкан от

своите предци път. Ползва се с добро име в града. Има свой хор, неделно училище, уважение към своя дългогодишен служител Никола Райчев, който е почетен пастир на църквата, и млади хора, които са гаранция за нейното бъдеще. Две малцинствени църкви в града са клон от нея.

Нека Бог продължава да излива Своите благословения над чадата си в Асеновград, а те с послушание и усърдно служение употребят тези благословения за разрастване на Божието царство.

Петър Игнатов затваря своята кръчма и оставя алкохола. Новото общество от вярващи започва да се събира за общуване и изучаване на Божието слово не само в неделя сутрин, а постоянно

Денят на Реформацията

Тази година денят на Реформацията е свързан със световното честване на петстотин години от рождението на Жан Калвин. Организатори на това събитие бяха ОЕЦ и Първа евангелска

НАШ ЖИВОТ

съборна църква. В България то стана чрез провеждане на международна конференция на 30 октомври 2009 г. в Първа евангелска църква на ул. “Солунска” № 49. Гости говорители от чужбина бяха:

Венсан Дюпюи, преподавател във френското училище (лицей) “Виктор Юго” в София. Той направи исторически обзор върху епохата на Реформацията.

Пиер Бертю, декан на “Независимия факултет по реформаторско богословие” в гр. Екс Ан Прованс, Франция. Той изнесе лекция на тема: “Жан Калвин, тълкувател на Месианските псалми”, и се спря върху псалмите 2, 110, 8.

Ливиу Мокан, скулптор, автор на композицията „Покана-Декалог”, посветена на 500 години от рождението на Жан Калвин. Авторът направи мултимедийно представяне на произведението си.

Продължава на стр. 3

13. БОЖИЯТ ПЛАН

След мъчителното пътуване от Египет Израил е на прага на обетованата земя. Край на робството, на скитничеството. Остава само да влязат и завладеят земята. Но израиляните се уплашиха, започнаха да роптаят и пожелаха да се върнат в Египет. Толкова разгневиха Бога, че той произнесе присъдата си – всички възрастни, които роптаха, няма да влязат в Обетованата земя. Децата им, ще я наследят. **Неговият план бе да измрат, като се скитат 40 години в пустинята.** Като чува тази присъда, всички плакаха и сутринта на своя глава, въпреки предупрежденията на Мойсей да не отиват, те тръгнаха да превземат земята, но претърпяха неуспех (Числа 14).

Защо? Защото техните действия не бяха според Божия план. Първоначалният план на Бога бе веднага да влязат в Обетованата земя. Но след като те проявиха непокорство, Бог промени плана си – те никога да не живеят в Ханаан.

Четиридесет години Израил се скиташе в

пустинята. Ако през това време те се молеха Бог да ги въведе по-скоро в Ханаан, Бог щеше ли да чуе молитвите им? Разбира се, не, защото това противоречеше на Божия план.

Същото беше, когато Бог наказва Израил да бъде в плен за 70 години във Вавилон. Бог изпрати пророк Еремия да им каже да се подчинят и приемат робството. Но царят, първенците, духовенството, всички пророци и много от хората казаха, че това няма да стане. Нали Бог закриля своя избран народ! Нали им беше заповядал не само да не се подчиняват, но да изтребят езичниците! А сега изведнъж „покорете се, слугувайте”. Но Божията присъда бе произнесена – Ерусалим ще бъде изгорен, а народът закаран в плен. Ако тогава се молеха Бог да отмени тези събития, щеше ли Бог да ги послуша?

Тези, които се покориха и отидоха в плен, Бог ги закриляше. А тези, които се противопоставяха, бяха избити, Ерусалим изгорен, на цар Седекия изодоха очите и пак го закараха в плен. Всичко, от което Бог искаше да ги предпази, се сбъдна, защото отхвърлиха Божия план.

КОГА БОГ НЕ ЧУВА МОЛИТВЕТЕ НИ

Бог направи Своя план за тези седемдесет години робство – постройте къщи и живеете в тях, насадете градини, вземете жени и народете деца, вземете жени за синовете си” (Еремия 29:5-6). През това време някои от ревност се опитваха да отхвърлят робството, но само страдаха, защото Бог много категорично им каза: „... наведете вратовете си под хомота на Вавилон. Слугувайте нему и на людето му и ще живеете. Който не би слугувал на Вавилон, ще умре от нож, от глад, от мор” (Еремия 27:12-13). **Това бе Божия план и всяко противопоставяне и всяка молитва за промяна нямаше да бъде чува.**

Бог има генерален план за целия свят. Той има план и за много събития в нашия живот. Бог не чува молитви, които противоречат на Неговия план. Затова нека се молим не Бог да благослови нашите планове, но да ни дава мъдрост нашите планове да съвпадат с тези на Бога.

К.

ДО АМЕРИКА И НАВРЕД

След като завърших своите размисления, имах въпроси, на които трябваше да отговарям, а така също и изказвания. Тези, които ме познаваха отпреди, и тези, които бяха чели моята книга, отбелязваха, че размисленията ми не са теоретични в резултат от познаването на Библията, а са неразривно свързани с моите житейски опитности. Тези, с които за първи път се срещаме, бяха дълбоко впечатлени и проявиха интерес към моята книга. Добре че бях взел повече бройки със себе си. Особено близки се почувствах с едно пастирско семейство от Калифорния и двама пастири от Уелс, Великобритания. Един от тях характеризира изнесеното от мене като „брилянтно”. Макар че за първи път се виждахме, всички се почувствахме много близки и те пожелаха при първа възможност да ги посетя и проповядвам в техните църкви.

В програмата беше предвидено в неделния ден да посетим новоосновани евангелски църкви в Албания и някои забележителни места. Тъй като се намирахме на остров Корфу, потеглихме с корабче за албанския бряг. Пътюм ни показваха местата, в които вярващите се събират за богослужения, но не всички имат свои собствени сгради. Тази нужда се изпитва много остро, понеже всички тези църкви са новоосновани, а средства не достигат както за издръжка на работници и ежедневни нужди на църквата, така и за закупуване на сгради. В една църква, която посетихме, проявиха голяма практичност, като предложиха на всички гости ръчно изработени бродерии. Средствата от тяхната продажба вли-

заха като приход на църквата.

Гръцката евангелска църква, която беше домакин на международната конференция, развива мисионерска дейност в Албания. Напълно естествено беше за неделното богослужение да ни заведат в най-добрата църква, която те са основали след падането на комунизма в Албания. Салонът не беше малък и можа да побере всички присъстващи домакини и гости, без да се препълнен. Бях изненадан от модерния начин на хваление. Не само се пееха кратките нови песнички, но се придружаваха с много шум и пляскане. Евангелските църкви в Гърция са стари църкви и са основани от същите мисионери от САЩ, които са работили на Балканите между гърци, българи и албанци. Явно е, че самите църкви в Гърция са повлияни от този модерен дух и не предават нужното смирение и благоговение при богослужението и на новите църкви. Но има и нещо друго – след падането на комунизма се дава голяма свобода на всички западни мисионери да нахлуват в Албания. Всички те са носители на най-различно благовестие и начин на служение. Ако гръцката църква отхвърли всичко това и се яви като защитник на класическото библейско християнство, има опасност да загуби своето влияние в сравнение с привържениците на съвременния светски дух. Така се пренебрегва качеството заради количеството. Това довежда до загубването на силата на Светия Дух. Така в църквите има повече хора, които свидетелстват, че вярват в Исус Христос, но не са се покаяли пред Бога за своите грехове и не са станали нови създания в Христос Исус. Той не е станал Господ на живота им.

Това явление се забелязва и в църквите в България и може да се илюстрира с един пример, който видях. В разглеждането на интересните

явления ни показаха едно голямо езеро. За да не бъде откъснато от морето и да могат да го използват пълноценно, бил прокопан канал, който свързал езерото с морето. Говореха с голямо задоволство, че яхти и други съоръжения можели свободно да влизат в езерото и то станало по-оживено. Използвало се и за търговия и за отдих на много хора. Запитах: „А каква е водата на езерото?” Отговорът бе: „Не е вече сладка езерна вода, а е морска.” Обърнах се към хората от нашата група, които бяха около мене, и направих извода – „Така е и с църквата, когато тя премахне границата, която я отделя от света и го допусне свободно в себе си. Тогава в църквата навлиза светският дух и тя загубва Божията благодат, загубва и своята чистота и сладост. Загубва способността да задоволява духовната жажда на хората. Морската вода не може да задоволи тази жажда. Ние виждаме, че църквата продължава да съществува, но не може да изпълнява своята служба да бъде стълб и утвърждение на истината, да бъде светлина и сол.”

Разпитвах местните вярващи дали знаят нещо за църквите в миналото. Оказа се, че не знаят абсолютно нищо нито те, нито мисионерите, които сега са дошли да им проповядват благата вест. Някои ми споменаваха, че в Корча имало нещо запазено, но не знаеха никакъв източник за тези данни. Но можахме да видим някои древни паметници, които свидетелстват, че по тези места е било широко разпространено християнството. Това се виждаше по останките на строени някога християнски храмове. А това е насърчително и то показва, че Христовата църква на едно или друго място, в една или друга форма ще продължава да съществува и ще посрещне своя жених, който ще дойде, за да я заведе в своята слава. Нека бъдем готови за този час.

Наш живот

Продължение от стр 2

Проф. д-р Шерил Баб, президент на Philadelphia Biblical University изнесе лекция на тема: “Приносът на идеите на Калвин за интелектуалното и духовно възраждане на САЩ”.

Ден на отворените врати

Този ден бе 31 октомври за Първа евангелска църква. От 9 ч. сутринта всички желаещи имаха възможност да научат повече за историята и дейността на църквата, а също така да разгледат и нейните помещения. Програмата, под ръководството на Блага Попова, беше много разнообразна. Най-напред пастирят на църквата Данаил Игнатов запозна всички с Реформацията, обявена на днешния ден от Мартин Лутер и вероюето на църквата. То не се различава от символа на вярата, приет от ранните отци на

църквата на Никейския и Цариградския събор. Николай Николов бе приготвил писмен материал за историята на църквата, а Страшимир Сарафов и п-р Христо Куличев разказаха свои спомени. Децата представиха драматизацията „Най-доброто” от Макс Локадо. Имаше изпълнение на съвременни християнски песни. Имаше занимания за подреждане на маса, аранжиране на цвета, Хорът при църквата изнесе концерт.

100 години ОЕЦ

На 31 атомври 2009 г. в салона на Първа евангелска църква в София тържествено бе отбелязана 100-годишнината от основаването на Обединените евангелски църкви. Колко важно е било това обединение на евангелистите в България можем да разберем от факта, че само четиридесет години след неговото създаване и четири години след идването на комунистите на

власт всички членове на ръководството на ОЕЦ бяха арестувани, съдени и изпратени в затвора. Този факт трябва да ни помогне да осъзнаем необходимостта и значението на това обединение и всички, които са членове на ОЕЦ, да не се отнасяме с пренебрежение към него. Някои настояват да станат членове на ОЕЦ, а след това престават да се интересуват от неговата дейност. Това говори не за заинтересованост от единството на ОЕЦ, а за интерес и изгода, които се търсят в членуването в ОЕЦ, което не говори добре за братския дух между членовете в ОЕЦ. Ние трябва да бъдем благодарни на нашите деди за примера, който са ни оставили да работим в единство. Тава не е техен завет към нас, а заповед, която сам Христос ни дава. Нашите деди ни дават пример как да изпълняваме тази заповед.

ЗА ВАС ЖЕНИ

КОРУПЦИЯ

“Бог почита ония, които не приемат подкуп” (Псалом 15:5)

Днес целият свят се намира в тежка финансова криза. Нашата страна – също. Специалистите твърдят, че корупцията е важна причина за това.

Какво значи корупция? Според българския тълковен речник **корупция значи обществена развала, поквара, подкупничество**. С други думи, корупцията е тежка духовна и морална криза.

Когато царува обществена поквара, тогава се шири подкупничество. Виждаме, че у нас, за да участваш в приватизацията, за всички обществени поръчки, за евро фондовете основният показател е подкупът. Не е тайна, че официално се поставят проценти, които трябва да дадеш, за да може да получиш съответна поръчка, пари или длъжност. Кандидатите се оценяват не според способностите им, не според надеждността и качествата на проектите им, не според тяхната ефективност, а от това какъв подкуп ще дадат. В резултат - лооши проекти и неспособни ръководители управляват икономиката ни, естествено следствие на което е финансова криза.

Корумпирани са и контролиращите органи, които също получават своя дял, за да си затварят очите.

Същността на кризата е морална. Тя обхваща не само материалния сектор. Обхваща науката и културата. Толкова факти се изнесоха за купено влизане в университет, купени изпити, даже купени и дипломи за висше образование на хора, които дори нито един ден не са посещавали университет.

А разните конкурси за миски, айдъли и прочие? Млади певици, за да направят кариера, се отдават на покварени много по-възрастни мъже.

Купени избори, купени депутатски места, купени министерски кресла. Няма сфера, която да не може да се купи

Корупцията е една голяма неправда. Тя е грях защото „Всяка неправда е грях” (I Йоан 5:17). А Божието слово казва: „Всеки, който изповяда Господнето име, да отстъпи от неправдата” (2 Тим. 2:19).

Корупцията не е нещо ново, тя съществува от както съществува греха. Още две хиляди години преди Христос, когато е живял древният Йов корупцията не е била нещо непознато. Йов пише: „Огън ще пояде шатрите на подкупничеството” (15:34).

Чрез пророк Амос, който е живял 780 години преди Христос, Бог осъжда корупцията, като я нарича “престъпление” и „грях”. „Огнетяват праведния, приемат подкупи и извращават правото на сиромасите” (5:12). Цар Давид нарича такива хора „крвопийци... чиято десница е пълна с подкупи” (Псалом 26:9-10).

Четиристотин и четиридесет години преди Христос враговете на юдеите, за да попречат на Неемия да изгради стените на Ерусалим, подкупиха един лъжлив пророк да убеди Неемия да спре изграждането (Неемия 6:10-13).

Корупцията не подминава никого. Дори синовете на пророк Самуил „взимаха подкупи и извращаваха правосъдие” (I Царе 8:3).

Повечето от нас сме обикновени жени, не сме на длъжности, на които може да ни се предлагат подкупи, нито пък кандидатстваме за разни постове и фондове. Но ако се замислим, ще открием много начини, понякога много завоалирани, а всъщност са корупция.

Един от тях е вземането и даването на подаръци не от уважение и любов, но с цел да се промени отношението към нас, да ни направят някаква услуга, която по някакъв начин ощетява друг, или да си затворят очите за нещо, което не е редно. „Нечестивият приема подарък, за да

ХРИСТИЯНСКИ ХАРАКТЕР

изкриви пътищата на правосъдието” (Притчи 17:23).

Още когато Бог даде закона на Израил, Той наблегна точно на това: „Да не приемаш подаръци, защото подаръците заслепяват виждащите и извращават душите на праведните” („Изход 23:8). Добре е да внимаваме с какъв мотив правим или приемаме подарък, защото Бог вижда всичко. В последните си наставления Мойсей казва: „...проклет, който взема подарък, за да убие невинно лице” (Второз. 27:25).

Наближават Рождествените празници. Време, когато обикновено си правим подаръци. Нека направим подарък не само на тези, от които очакваме да получим, но да се огледаме около себе си и да зарадваме някого, на когото може би няма кой да направи подарък.

В Новия завет Йоан Кръстител изразява много добре отношението към корупцията. На бирниците каза: „Не изисквайте нищо повече от това, което ви е определено”, а на военнослужащите – „Не насилвайте никого и се задоволявайте със заплатите си” (Лука 3:12-14). С други думи – на вземайте подкуп.

Корупция може да се прояви не само с материални неща. Ако премълчим нещо, или спестим нещо от това, което знаем, с цел да се облагодетелстваме или дори от страх да не навредим на своите интереси или на близките си, това също е своего рода корупция.

Ако всеки човек каже НЕ на корупцията, тя няма да има почва и нещата ще се променят.

Като християнки ние трябва да бъдем пример на жени, които не се поддават на корупцията и в най-невинните ѝ форми. Нека усъвършенстваме своята воля и характер, за да живеем един благочестив живот, като не се поддаваме на внушенията на сатана, включително и относно корупцията.

Ц.М.

Какво става у нас

Продължение от стр.1

Очевидно е, че с тези предложения, които поставят определени условия, за да може дадено вероизповедание да получи регистрация, вероизповеданията се подлагат на нов вид „по модерни” репресии.

Преди да се спрем на тези предложения за промяна, трябва не само да обърнем внимание, но много дебело да подчертаем, че в нашата страна нашите управници не спазват нашето законодателство. То гарантира на гражданите на Република България свобода на съвестта и свобода на вероизповеданието. Следователно никой няма право да предлага и приема закон, който ограничава тази свобода на гражданите.

Нека подчертаем още един факт. Съгласно българското законодателство църквата е отделена от държавата. Следователно ръководителите на държавата не трябва да се бъркат в работата на ръководителите на църквата и да поставят условия и правила за регистрация на едно вероизповедание. Всички те са еднакво отговорни пред законите в страната.

Явно е, че хората, които правят тези предложения, не разбират нито от вяра, нито от политика и по погрешка са влезли в парламента. Това е повече от ясно.

Тройната коалиция се опита в предишния парламент да направи такива предложения за промяна в закона за вероизповеданията, но се усети навреме, че не постъпва добре и се отказа. Правителството на ГЕРБ е решило много мащабно да влезе в техния коловоз.

Цветя Георгиева от името на войнствената партия Атака не се интересува вече от корупцията и мафията и решава да поведе борба против вероизповеданията. Тя не се съобразява с изискванията на споменатото вече законодателство, което гарантира свободата на съвестта и свободата на вероизповеданието. Тя поставя условие за регистриране на едно вероизповедание да има числен състав минимум пет хиляди души и да притежава свой храм. Но съгласно приетото законодателство у нас само регистрирана организация, църква или фондация или друга има правото да притежава или да придобие имот. Явно г-жа Георгиева не знае това....

Още по-смела е д-р Красимира Симеонова. Тя не само принадлежи към партия ГЕРБ, тя е заместник-председател на Комисията по правата на човека, вероизповеданията, жалбите и петициите на гражданите. Не можем да си представим каква е нейната осведоменост по тези въпроси, като имаме предвид, че председателят на тази комисия в миналия парламент - проф. Герджиков, смяташе католиците за протестанти. Но тя прави изявление, което не е по-малко изненадващо: „Напълно логично е, след като за регистрацията на една партия се изискват минимум 2500 членове, за регистрацията на едно вероизповедание да се изисква долен праг на 250 000 последователи”. Нека направим едно малко сравнение – една партия, която може да направи революция или преврат в страната, може да се регистрира с 2500 членове. Това означава, че един партиен член по вредност, сила и влияние е равен на 100

души от едно вероизповедание. Не показва ли това сравнение колко безобидни и безопасни са членовете на едно вероизповедание. Защо е необходимо такова злонамерено отношение към тях?

Нека оставим настрана партия Атака. Какво е поведението на партия ГЕРБ, която претендира, че е „европейска” партия. Как ще се представи тя пред Европейския съюз с такова погазване на правата и свободите на гражданите, които управлява. Как ще се оправдава това правителство за своите беззакония?

Народната поговорка казва: „Когато Бог иска да разруши на един човек дома, най-напред му взема ума.” В народните мъдрости има много истини. Дали тази истина се отнася за ГЕРБ, за сегашното правителство или за народа ни, който продължава да избира такива управници? Но едно е вярно в цялата човешка история – Бог не е за подиграване и всеки, който е вдигал ръка срещу Бога, е получавал своето наказание.

ЗОРНИЩА

РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

Издава фондация „Духовност и милосърдие“

Редактор-уредник п-р д-р Христо Куличев

Адрес на редакцията:

София, 1225, ул. „Богдан Моцев“ №2, тел.: 8394-117
zornitsa1876@abv.bg

ISSN 0861-3826